

or restaurant. There have been cases when aides in nursing homes were asked to warm up a patient's food portion, which contained meat and milk. This case might have other complications that require asking a Rav. If the patient is Jewish and the aide has to feed him or her, there can be a serious issue of "Lifnei Iver Lo Sitein Michsol" - the issur of causing another Jew to sin. On *Pesach*, feeding *chometz* to a Jewish patient has the same problem. There is also another issue. One is not allowed to benefit from basar becholov or chometz on Pesach. When one is paid for feeding these items to a Jewish or non-Jewish patient, it would seem as if one is benefiting from those items.]

3) What if the above situations occur with a microwave oven? Is that called cooking? R' Moshe zt'l in Igros Moshe (O.C. 3:52) regarding cooking on Shabbos, rules that once it became a normal way of cooking, it is prohibited just as regular cooking on a fire. This is also the opinion of **Rav Elvashiv** *zt*ⁿ (quoted in *Shvus* Yitzchok Laws of Microwave 5). However, R' Shlomo Zalman Auerbach zt"l (Minchas Shlomo 2-3) argues slightly that it is not a certain Torah issue, but rather similar to Y.D. 87:6, where there is a doubt if cooking in natural hot spring water is called cooking. Even according to his opinion, one is not allowed to do so.

4) There can be cases where one who is in the armed forces is assigned to kitchen duty and can come upon these problematic

2) One who works in a non-kosher eating facility such as a hotel situations. To be continued.

A SERIES IN HALACHA

LIVING A "TORAH" DAY

Basar Becholov: Issur of Meat With Milk. Last week we

began this series by explaining that apart from eating (אכילה) and

benefiting (הנאה) from meat and milk that were cooked together,

there is an independent prohibition of the act of cooking (בישול)

them together. Even if one is cooking without intending to eat it.

or for a gentile or an animal to eat, it is still prohibited. Even if

they are already cooking together through the act of a gentile, a

Jew may not hasten the cooking. He cannot: 1) raise the heat, 2)

cover an uncovered pot, 3) add a cover to a covered pot, 4) stir

the pot. 5) remove anything from the pot - because all of the

above hasten the cooking. All these are prohibited on Shabbos

by regular foods because they are akin to actual cooking and

similarly they are deemed as cooking regarding *basar becholov*.

Problematic Situations: In our kosher kitchens, this *issur* rarely

happens because of the separation between milk and meat.

1) One who learns to be a chef, or other cooking skills, in a

gentile institution. As explained last week, even though there is

no Torah issur of cooking non-kosher species such as pork with

milk, there is a *Torah issur* of cooking Kosher species [cows.

sheep and goats] that are *treif* because they were killed and not

However, there are still a few cases for us to be wary of:

shechted - ritually slaughtered.

ති

ති

בין הריחים – תבלין מדף היומי – יומא דף עד.

The איצטרופי i Jeat the second half I will have completed an איסור of איסור of איצטרופי איצטרופי איצטרופי says that after I eat the first half of the איסור אפילה. the first half is considered איסור. So, Since the ראי שיעור is fit to be combined with the rest of the איסור. Although it is , to be אסור a whole אינו התורה that אסור מעניש a whole אסור שיעור אסור מעניש a whole אסור מעניש. אינו א מעניש אויער אסור מעניש איעור אסור מעניש אינו א אינו א אינו א א א אינו א אינו א א אינו א א אינו א אינו

The אחרונים kler what would be the דיו fin a certain situation, the first half is not אחרונים? For example, if one ate the first half of a one second before איי is over? Or one ate אמט המצאי פסח one second before געצאי פסח. Since this first half cannot be combined with another half because Yom Kippur or Pesach is already over, would that be considered אסור & חוי לאצטרופי or not?

(reason), or a סימו explains that this אלהנו would depend if the svara of סימו is a האי לאיצטרופי (reason). or a סימו סימו) for this halacha. If it is the reason for the issur, then eating the first half one second before מוצאי יו"כ would not be אסור מי התורה also

The אסופי, an abandoned child that grew up in a town that is אסופי, an abandoned child that grew up in a town that is populated by 50% Yidden & 50% Govim. and we don't know if the child is a Jew or a Gov. When he grows up, it should be אסור for him to keep אבת because he might be a *Goy* & גוי ששבת חייב מיתה. Or maybe he's a *Yid* & he must keep אבת. What should he do? The מאטת. אסופי says according to those that hold that אסורים only applies to מאכלות אסורית אסורים אסופי he has a solution! This אסופי should do a אני of a בני נח because *shiurim* were not given to מלאכת שבת then is a איז, then he was בני נח because *shiurim* were not given to חייב on e isn't האי שיעור because he didn't rest. If he is a ישראל then he was not מחלל שבת because he only did a האי שיעור

הוא היה אומר

R' Yosef Patzanovski zt"l (Pardes Yosef B'shem Nachlas Yaakov Yehoshua) would say:

יותלחץ את רגל בלעם אל הקיר"י - There is a saying, 'Sheker ein lo raglayim' - 'Falsehood has no feet'- which means that lies cannot 'stand up' for long. Eventually truth prevails and lies dissipate. Bilaam was permeated with falsehood. His lust for glory and money, so blinded him that he thought that he could even deceive Hashem. Therefore Hashem caused the donkey to injure his foot as a message that his attempts to hurt the Jewish people would be short-lived."

A Wise Man once said: "The most important ingredient in the formula of success is knowing how to get along with people." Printed By: Mailway Services, מוקדש לעילוי נשמת 103,740 KEEP the power of your T'fila האשה פעסל בתר׳ יהודה ליב ע״ה Serving Mosdos and Businesses ngorx verifiable signatures Worldwide Since 1980 with respectful T'fila - sign! יארצייט י״ה תמוז 855.400.5164 (1-888-Mailway) תהא נשמתה צרורה בצרור החיים

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS **TORAHTAVLIN@** YAHOO.COM

TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORC OR SEND AN EMAIL TO

פרק ו׳ דאבות

Monsey Edition בראתי יצר הדע ובראתי לו TO PARTICE THE NUMBER AS STREET

שבת קודש פרשת בלק – ט״ז תמוז תשפ״א Shabbos Parshas Balak - June 26, 2021

פלג המנחה עש״ק – 6:58 | הדלקת נרות שבת – 6:15 | זמן קריאת שמע / מ״א – 6:38 | זמן קריאת שמע / הגר״א – 2:19 סוף זמו תפילה/הגר״א - 10:28 | שקיעת החמה שבת קודש - 8:33 | מוצש״ק צאת הכוכבים - 9:23 | צאה״כ / לרבינו תם - 9:45

> כואת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ **J**16 שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק

בי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב (כג-מ) – ההתבדלות מז האומות בכח סממני היהדות

רש״י: הז עם לבדד ישכוז – הוא אשר זכו לו אבותיו לשכוז בדד, כתרגומו: בגוים לא יתחשב ... דבר אחר כשהן שמחין אין אומה שמחה עמהם, שנאמר (דברים ב. יב) ה' בדד ינחנו. וכשהאומות בטובה. הם אוכליז עם כל אחד ואחד ואיז עולה להם מז החשבוז. וזהו, ובגוים לא יתחשב. המכווז הפשוט בדברי רש״י אלו הוא על טובת ישראל ב'עולם הבא', ותמצית הדברים הם, שאבותינו זיכו אותנו לשכוז בדד בעולם הבא. מבלי שיטלו גם האומות חלק בטובתם אז.

אולם יכולים לפרש דבריו גם על מהותם של ישראל ב׳עולם הזה׳, דהנה אבותינו קרושים זיכו אותנו ב׳אותות׳ המבדילים אותנו מהאומות. ובכך זיכו אותנו לשכון דר ולא להימשך אחר הבלי האומות, וכתוצאה מכך אין אנו מתחשבין בין האומות, לומר. איז האומות מעריכים אותנו כאומה רגילה ביז האומות. וזוכים אנו בכפליים. שגם האומות מתרחקים מעלינו, ואיז זוהמתן עושה בנו רושם.

ומתחילה עלינו לדייק בלשונו של רש״י באמרו: ׳כשהן שמחין אין אומה שמחה צמהם. וכשהאומות בטובה הם אוכלים אם כל אחד ואחד' צכ"ל. הנה כשמדבר בטובת שראל אומר ש'איז אומה שמחה עמה', וכשמדבר בטובת האומות אומר 'שישראל'

אוכלים עם כל אחר ואחר', ולא אמר כמקודם שישראל שמחים עם כל אחר ואחד. ואפשר שמלבד המכווז הפשוט המדבר על ההנאה מהטובה. כיווז רש״י לדבר גם על הליכות שישראל מתבדלים על ידם מהאומות. כי איז שמחה בישראל כשמחה באומות. כשישראל שמחים איז האומות שמחים עמהם. כי איז שמחה באומות אלא בריבוי

ליסודים סאת הרב אברהם דניאל אבשטיין שליטיא, בעמיט שדה אברהם הז עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד יאכל מרף ודם חללים ישתה ... (כג-כד) - ק"ש מגין מכל צרה - אין עוד מלבדו

רש״י: ״הו עם כלביא יקום וגו׳ - כשהן עומדים משנתם שחרית, הן מתגברין 🤊 כלביא וכארי לחטוף את המצות. ללבוש טלית לקרוא את שמע ולהניח תפיליז. לא שכב – בלילה על מטתו עד שהוא אוכל ומחבל כל מזיק הבא לטרפו. כיצד. קורא את שמע על מטתו ומפקיד רוחו ביד המקום, בא מחנה וגייס להזיקם. הקרוש ברור הוא שומרם ונלחם מלחמותם ומפילם חללים", עכ"ל. ועי׳ במדרש רבה שהאריך טובה בענין ה. דמי שאומר ק״ש בכל בוקר וממליר הקב״ה. הרי הוא נשמר מכל פגע רעה. וכז כשאומר ק״ש וממליר הקב״ה הרי הוא נשמר כל הלילה. עי״ש ברברים הנפלאים.

ובעזהי״ת נראה לבאר זה, דהנה מהותו של ק״ש הוא עדות שאנו מעידין שאנו מאמינים שה' אחר – ואיז עוד מלבדו. וזהו העדות שמעיד כל יהודי כל ימי חייו בכל בקר ובכל לילה. וכתב הספרנו (דברים ו. ד) ביאור נפלא על הקרא ״שמע ישראל ה׳ אלקנו ה' אחר" וז"ל, "אלקינו - הוא נבחר שבנבדלים אצלנו אשר ממנו נקוה להשיג חפצינו ב בלי אמצעי. ומצד היותו עליוז בכחו הבורא הנה לו לבדו ראוי להשתחות מצד שממנו תקותנו בלי אמצעי ראוי שאליו לבדו נתפלל ונעבוד". עכ"ל. הרי. איכלל

תענוגים של עולם הזה ובבגדי שחז שמתלבשים בהם דוקא לרגל שמחתם. וכשעומדים על מהותה של שמחה יהודית אין הם רואים בה שום סיבה לשמחה, כי ישראל קדושים רגילים להסתפק במועט. ולהשגיח ביותר על צניעות הלבושים, וגם בתת ה' שמחה באהלם. איז שמחתם אלא על זכייתם להרבות במצוות ע"י בניית בתים נאמנים לה' ולתורתו. ומובז מאליו שהאומות אינם יכולים למשמש שום טעם בשמחה כעין זו. וכן כשהאומות בטובה אין זה נחשב בעיני ישראל לשמחה, ועל כז גם רש"י אינו מגדירה כשמחה, ואינו אומר 'כשהאומות בשמחה', אמנם הקב"ה מסבב שכשהאומות בטובה יאכלו גם ישראל. אולם איז זה מוגדר כשמחה להם. כי עיקר שמחתם הוא בתורה ובמע״ט. והיא להם כאכילת הנאה בעלמה. כלומר הנאה מסיפוק צרכיהם. ותו לא מידי. ויכולים לפרש גם לשונו של רש״י: ׳הוא אשר זכו לו אבותיו לשכוז בדד' פירוש: זה העם אשר זיכו להם אבותיהם סממנים של תורה ויהדות ועל ידם זוכים לשכוז בדד ולא להימשר אחר האומות. וזה אינו יכול לרדת ולהביז את הליכותיו של זה, וסוף דבריו של רש"י אינם אלא כהמחשה לדבריו הראשונים.

לעילוי נשמת ר'

אברהם יוסף

שמואל אלטר בו

ר' טובי' ז״ל

רעיתו רישא רחל

בת ר' אברהם

שלמה ע״ה קורץ

זהו שאמרו לנו חז״ל (א״ר פרשה ב) ׳אם יאמר לר אדם יש חכמה בגוים תאמיז. הה"ר והאבדתי הכמים מאדום ותבונה מהר עשו (עובדיה א. ח). יש תורה בגוים אל תאמיז. דכת' מלכה ושריה בגוים אין תורה' ע"כ. גם בין הגויים יש הכמים המבינים היטב בכל עניני 'עולם הזה'. יכולים הם גם להשיא עצות האיר להתמורד עם כל הקשיים מעניני עולם הזה. וכל שומעיהם יתפלאו האיך השכילו לרדת לעומקז של רברים ולתת עצות מוצלחות. אולם כל עצותיהם מנוגרים הם לעצת התורה. כי עורה בגוים אל תאמין' אי אפשר להם להשיג מהי דעתה של תורה והאיך צריכים 'תורה בגוים אל מאמין' אי אפשר להם להשיג להתמודד עם כל הקשיים על פי השקפתה. אולם בני ישראל דורשים ב׳דעת התורה׳ וכתוצאה מכר בדלים הם מהאומות שאינם יכולים לרדת לסוף דעתם.

בכלל עיקר הערות ״ה׳ אחר״ שאנו בוטחים ומקוה רק להשי״ת שימלא כל בקשתינו. ואיז אנו בוטחים בשום בז אדם אחר. או על איזה כח אחרת. שאילו יהודי שם בטחונו באדם אחר. הרי הוא אינו מאמיז "ה' אחד". דאילו איז שום כח אחרת. לא יתכן לשום בטחונו בזולתו, שהרי השי״ת לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים. וזהו עבודת כל יהודי כל ימי חייו. להאמיז "איז עוד מלבדו". ולא לסמור ולבוטח על שום כח אחרת.

ומי שבוטח בהשי״ת ואינו בוטח על אחר. זוכה להשגחת השי״ת ואיז שום רע יכול לשלוט בו. וידוע שזהו הסגולה שכתב הנפש החיים (שער ג'. פרק י״ב) וז״ל. כשהאדם קובע בלבו לאמר הלא ה' הוא האלקים האמתי ואיז עוד מלבדו יתברר שום כח בעולם וכל העולמות כלל והכל מלא רק אחרותו הפשוט ית״ש. ומבטל בלבו ביטול גמור ואינו משגיח כלל על שום כח ורצוז בעולם. ומשעבד ומדבק טוהר מחשבתו רק לארוז יחיד ב״ה. כז יספיק הוא יתב׳ בידו שממילא יתבטלו מעליו כל הכחות והרצונות שבעולם שלא יוכלו לפעול לו שום דבר כלל", עכ"ל. הרי, רק אחר שקובע בדעתו, שאיז שום כח אחר, רק הכל הוא בהשגחת השי״ת, אז זוכה שאיז שום רע יכול לשלוט בו! וזהו כוונת חז״ל דמי שאומר ק״ש וממליך הקב״ה, והוא מאמין ״ה׳ אחד״ – ״ואין עוד מלבדו״. הרי הוא נשמר מכל רעה. שזהו סגולת איז עוד מלבדו!

מעשה אבות סימן **דבנים**

ויבא אלקים אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר אדבר אליך אתו תעשה ... (ככ-כ) In 1583, Emperor Rudolf II of Austria moved his imperial court to Prague and proceeded to transform the city into one filled with astronomers, alchemists, artists, craftsmen, and humanists. He was fascinated with any sort of new knowledge. whether it was in science or the occult. He was also prone to mood swings and wild dreams, and he became unpredictable in his later years. Emperor Rudolf's relationship with the Jewish community was positive on the whole - he changed laws to allow Jews fair trials and removed restrictions on trade. But he was most fascinated by the chief rabbi of Prague, the Maharal, R' Yehudah Loewy zt", who was known to be well versed in Kabbalistic knowledge and mystical texts.

In sefer Tzemach Dovid, a work on history by **Rav Dovid Ganz** zt", a talmid of the Maharal, we read the following: "The famous Emperor Rudolf, in his great kindness, invited Hagaon Harav Liva bar Bezalel and he welcomed him beautifully, and spoke to him face to face, as one would talk to his friend. The content and account of what was discussed at the visit are sealed and hidden. This took place in Prague, Sunday, the third of Adar 5352 (1592)."

There are numerous speculations about that meeting and the following story is believed by some and discounted by others. It goes as follows: Although the Emperor had never actually met the *Maharal*, both Jews and non-Jews knew that he was a holy man and they respected him greatly. The Emperor was predisposed to deal kindly with the Jews. However, this upset the courtiers of the Emperor who planned to drive the Rabbi out of Prague and send him and his flock into exile. Knowing that the Emperor would not immediately agree to anything of the sort, they enlisted the help of the Empress, who promised to induce the Emperor to carry out the plan. That evening, the Empress handed papers containing the harsh decree to her husband and demanded that he sign them at once. He told her he would "sleep on it," and deal with the papers in the morning.

That night, the Emperor had a strange dream. He was waging war, but was captured and placed in prison. For many years the Emperor remained in prison, living on bread and water, no one believing who he was or taking any interest in him. One day an old Jew passed the prison. The Emperor called out to him. The old man stopped and looked at the prisoner behind the bars. "I am the Emperor," the prisoner exclaimed. "Don't you recognize me?"

"You have changed, Sire," the old man replied.

"I swear to you that I am Emperor Rudolph. Please get me out of here," the prisoner begged desperately.

The old man knocked at the prison wall with his cane, and immediately there appeared a passage in the wall. The Emperor walked out and went with the old man to his home. "You cannot return to the palace in this state," the old man told him, "for no one will recognize you. I will send for a barber and a tailor to groom you and to prepare royal robes for you. In the meantime, lie down and rest." With tremendous gratitude, the Emperor asked, "How can I ever thank you?"

The Emperor awoke and his thoughts turned to his strange dream. "Only the great Rabbi Loewy, whom I've heard so much about, could explain the meaning of my dream," the Emperor thought. "Request Chief Rabbi Loewy for an audience immediately!" the Emperor called to his Royal Chamberlain. This is the backdrop to that fateful meeting in February.

As soon as the *Maharal* entered the royal chamber, the Emperor recognized him as the old man he had seen in his dream. He was shocked. "Please tell me about my dream," the Emperor said, challenging the Maharal. Instead, the Maharal smiled and replied, "What do you have under your pillow?" The Emperor now remembered that the Empress had placed a decree against the Jewish community under his pillow, to be ready for his signature first thing in the morning. Awed by the presence and insight of the *Maharal*, Emperor Rudolph announced, "I promise you no harm will befall the

Jews of Prague." He sent for the papers and immediately tore them, shredding the cruel decree.

"You spared my brethren much suffering," the Maharal said cryptically, "but you have spared yourself even greater pain."

Bilam, to help ensnare *Klal Yisroel* to sin through immoral activity. Ironically, when recalling these events, Micha HaNavi states, "From Shittim to Gilgal, may you recognize the righteous deeds of Hashem." Yet, until this point, Shittim is only mentioned in conjunction with the illicit activity of the *Bnos Moav* – surely not a place which would bring the nation to "recognize the righteous deeds of Hashem."

R' Shimon Schwab *zt''l* (Ma'avan Beis Hashoeva) explains that prior to entering Eretz Yisroel, Yehoshua bin Nun sent spies to scout the entry points, and although Shittim was not situated on the border, Yehoshua specifically sent off the spies from there. Furthermore, upon entering the land, the

involved in immoral activity. Why did they go there?

> The spies understood that leaving from Shittim denoted another aspect of their mission in Eretz Yisroel - the rectification of Klal Yisroel's sin with the Bnos Moav in Shittim. Thus, by starting the holy conquest of the land from Shittim, the sin would be uprooted and Klal Yisroel would have some protection from further sins of the kind. Additionally, by acting with holiness in Rachav's home, the spies managed to not only stop her nefarious activity, but they also got her to convert to Judaism thereby beginning the process of rectifying Klal Yisroel's previous sins while removing the means for such sins to reoccur when they enter the new land.

לא הבימ אוז ביעקב ולא ראה עמל בישראל ה' אלקיו עמו ותרועת מלך בו ... (כג-כא)

N.S.

1.3

Ť

FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

This posuk is prominently displayed in the Musaf davening of Rosh Hashana. It is one of the posukim portraying the theme of *Malchivos*. The question is: what is in this *posuk* that connotes the kingship of *Hashem*, aside from the word *melech*, which is found in many other *posukim*? **Rashi** offers two explanations here. First, Rashi explains the *posuk* based on **Targum Onkelos** who says that the *Torah* is lauding the *Yidden* for not following idol-worshipers. Rather, they follow *Hashem* "Hashem Elokav imo". This is clearly an obvious and integral part of Malchivos. The second pshat Rashi quotes is that although Klal Yisroel have sinned and sometimes even go to great lengths to do so, one doesn't glance at every evil action, at every nuance of the sin. This can only be done by the King Himself, not a servant or judge. That too is *malchus*.

There is an additional *machshava* which is pertinent as we go into the summer, and then into *Elul* soon after. Rashi explains that the words "Truas Melech bo" mean that Hashem is our friend and loves us. But then it would have been more accurate to say "Truas Melech Alay" - Hashem's love is on him, not in him? My machshava is as follows: Why does Hashem disregard and choose not to look so closely at all of our pitfalls? It is because He knows that it's not really us, it's not who we really are. We are intrinsically His and we possess an immense love of Hashem. We all have a pintele yid which is sometimes buried and sullied with the grime of *aveiros*. But that grime is not who we are - it is superficial. Thus, says the posuk, "Lo hibit aven b'Yaakov v'lo ra'ah amal B'Yisroel" - of our sins. You know why? Because the "Truas Melech bo" - our love for Hashem is always there. We all love Hashem and deep down we are always remorseful.

As the summer arrives with all its *nisyonos*, we must prepare to battle our yetzer hara at every turn. But even if we or our children falter, ch'v, let us remember that we still have within us what it takes to pick up and move on and stay close to Hashem! said, "Velech'e sort vort is dos?" (What kind of word is this?)

משל למה הדבר דומה וישם ה' דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר ... (כג-ה) נסטל: In a shmuess on refined speech, Rav Avraham Pam Rebbi, "What's wrong with 'Whatchamicallit'?" Rav Pam

zt"*l* once verbalized a few expressions that were anathema to him. For example, "You did a lousy job" is not how a ben Torah, or any Jew for that matter, should speak.

Certainly, calling someone a "fool," a "moron," or an "animal" is far from lashon neki'ah, pure, clean speech.

When a parent tells a child, "You're so clumsy," or other statements that are demeaning, they inflict psychological damage upon the child. In later years, they may decide that the child is in need of professional help. And never let a child "steal" the *Afikomen*. "Zug nisht ganvenen; beser zug *tzunemen*" (Don't say stealing; better to say snatching.)

without thinking? If you don't know what you want to say, then think before letting a word out of your mouth. But what kind of a word is 'Whatchamicallit'?"

נמסל: Bilaam, the wicked prophet, went out to curse the Jewish people and each time he opened his mouth, words that he never intended to say came tumbling out. Blessings, rather than curses, were heaped upon his enemy! Hashem filtered his unclean mouth and would not allow unclean words to come out. In the end, he blessed Bnei Yisroel and caused a Kiddush Hashem in the world, but it came about In one *shmuess*, Rav Pam added a new word to the list of because he opened up his mouth to say bad words and had those that should not pass our lips: "Whatchamicallit." He no idea what really was coming out!

When a *talmid* in Yeshivah Torah Vodaas asked his

replied, "Don't you understand? How can one speak

מה מובו אהליך יעקב משכנותיך ישראל (בד-ה)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM TOTAL AND INSIGHTS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

The above are the profound words of the gentile prophet Bilaam at the remarkable sight of the encampment of the Jewish people. He saw the way they lived with each other and he was impressed. With these words, we begin our daily prayers and will forever go down in history as the description of *Tznius* - the modesty of *Klal Yisroel*.

The word *Tznius* conjures up images of hemlines and necklines, or at best, a refined manner of behavior and speech. Modesty, however, goes way beyond any of these, as we see from the words of Bilaam. *Tznius* is really a definition of the "inner self." It is the real ME, the person I am at my core - and it applies equally not only to women, but to men as well.

The root of the word "T" or "Me" in Hebrew is "אני". What does "Ani" mean? R' Yechiel Yaakov Sohn shlit'a explains that just as we form the conjunction "אני" from the words הבני שלי" - "הבן שלי" we can similarly denote that the word "אני" is a combination of the words "האן שלי". What is an "אן"? It defines a destination, as in the word "האן שלי" which means to where are you going? The real "Ani" is the inner goals and aspirations of a person. The real ME is where I want to go! When a person's desired destination is to be close to *Hashem*, then that is who he really is and his level of modesty will reflect that.

Small people can have GIANT aspirations that can lead them to greatness. "מה טובו אהליך יעקב" - the simple "אהל" of Yaakov, which symbolizes the Jewish home of every individual "Yankele" can result in a "משכן ישראל" - a dwelling place for the Shechina, as an example for all of Israel.

The innate privacy, humility and modesty of the Jewish people, was, and will always be, our true source of blessing. It is truly what separates us from the other nations of the world. May we look into our inner selves and aim our "destination" to create our homes and ourselves to truly be Hashem's sanctuaries.